

BOTH BALÁZS

Káin álma

*Az Úr hangja széles határt nyitott
szememben a térnek.
Kísérőim elvert kutyák,
éhség, szégyenbélyeg.
Egy arc, ha olykor feltűnik,
szelek porában látom.
Kifakadt seb az esti ég,
vérszínű gyümölcs az ágon.
Városhatárnál, ha állok,
vadszeder oltja szomjamat.
Megölhetetlen élek,
és Ábel nevet álmomban.*

***Paul Cézanne:
Almák és narancsok (1900)***

*Gondolj, mielőtt hozzáérsz,
a tiltott, bibliai fára,
napszínű bőrét, kerek húsát
ez a tál gyümölcs felkínálja –
A sikidomok rendjében annyi test,
a tál körén sugárzó meztelen élet –
Fesztes héjától a mag centrumáig
villámlanak felé a fények,
s e fékevesztett melegben adná
méz-levét, megnyíló, sikos testét –
Angyal nem áll eléd pallossal,
de a bűnöst megkeresnék.*

In memoriam F. Gy.

*Egy kép: hajad szökőkútja, a lila levendulák,
kilencvenkettedik nyár, fényekkel teli a világ,
földhöz szegezve mennyi év telt, számkivetve, kínban,
s most lepkeszárny-szép ajkad mosolyából ittam,
ételt-italt kívülről most már sohasem kívánok,
amíg a napok felhőiről levarázsolnak az álmok,
csak szád ívének kútját, a levendulák között,
és szemed villanását. Mert semmi más nem örök.*